

Prohlášení jak jsem se zúčastnil bojů o Čsl.rozhlas,
v Praze XII., Stalinova ul.č.12 k účelům prověření.

Dne 5. května 1945 byl jsem u Rozhlasu již o 12 hod. polední, a sice na dvoře v místech co jest stanoviště aut. V této dobu přijelo také k rozhlasu auto s policií a hasiči s kterými jsme se dobývali do hlavního vchodu. Bylo nás tam v tu dobu asi 15 mužů ale bez moci a úspěchu dostat se dovnitř proto že jsme žádnou zbraň neměli. Našli jsme tam sice pohozeny 3 pušky, ale nebylo žádných nábojů.

K hlavnímu vchodu jsme se snažili dostat podél zdi v čemž nás účinně podporoval nějaký mladík, který s protějšího domu stále ostřeloval I. balkon a tak odvrátil pozornost Němců od nás. V této přestřelce byl zasažen můj spolubojovník, jehož jméno mě není známo. Měl vyhrěznutý mozek a v tomto stavu jsme jej odnesli na dvůr. Mezi touto dobou přijel autobus s německými vojáky na pomoc rozhlasové posádce, tak že byl přístup ke vchodu ještě více ztížen. Přes to byl našimi obránci stále s protějších domů vchod ostřelován. Dva Němci z tohoto autobusu byli zastřeleni, které jsme odtáhli také na dvůr pod dřevěnou kůlnu, kde ošetřoval náš spolubojovník, jeden lékař jehož jméno rovněž nevím, ale byl černo-
vlasý, kadeřavý a bez klobouku, avšak jsme stále doráželi na esesáky bez zbraně.

Asi o 13 hod. přijeli na pomoc naši hasiči a vzápětí po nich vládní vojsko, kteří nás podělili ručními, vejčitými granáty a značky Škoda. Takto vyzbrojeni vlezli jsme ze dvora na dřevěnou kůlnu ze které na skleněnou střechu, odkud jsme zachraňovali hudebníky a personál rozhl., kteří slézali z nejvyšších pater po kůrtách dolů na dvůr. Až se dostali všichni dolů, přistavěli jsme žebříky na boky budovy a tak jsme se dostali až do posledního poschodí. Domnívám se že tam byla umístěna vysílačka, ale tvrdit s určitostí to nemohu.

Ze zhora jsme pak postupovali do nižších poschodí až do II. patra, kde jsem se držel stále čestnického strážmistra Součka který měl samopal aby byl z Boleslavi. Jest-li z Mladé či Staré již nevím. Měl na dvoře svoje auto.

Tento br. Souček může pravdivost mého tvrzení podati svědectví. Já byl ozbrojen němec. granáty s dřevěnou rukojetí, které měl jsem zastrčeny za pasem. Hlíдали jsme spolu vchod u dveří na chodbu se které vedli schody do Stalinovi tř. a jedny na dvůr ke stanovišti aut.

Mezi tímto přijeli k vyjednávání německý důstojník s několika

vojáky jež měli namířené na nás kulometry. Za naší obranu byl přítomen vyjednávání jeden kapitán který měl bílí praporec. Přišli hlavním vchodem. Nevím jak se jmenoval náš kapitán, ale byl vysoké postavy a kulhal, na jednu nohu. Bylo vyjednáno že mohou němci odejít s plnou výzbrojí pryč, což také udělali ale přešli do školy na Smetance, odkud nás dále ostřelovali. Také v budově zůstali někteří civilové, němci o kterých se nevědělo.

Mi jsme zatím vnikli hlavním vchodem do rozhlasu k prohledání místností, zejména jsme hledali zbraně. Mimo nějakých náhradních součástí a bajonetů jsme nenašli nic.

Teprve v kotelně jsem přišel do krytu kde jsem našel pušku s náboji a mimo toho tam byly schovány dvě němky, dva němci a redaktor-kolaborant Kříž.

Za soumraku jsme udělali z boku otvor do sousední budovy kam jsem v noci chodil střídat hlídku spolu s jedním truhlářem z tohoto domu a dále byl s námi jeden strážník který měl obvázanou hlavu. Ač jsme jej posílali do nemocnice, odmítl s odůvodněním že nás je málo a tak chce pomáhat. Jména bohužel nevím protože jsme neměli času se ani představovat.

Já jsem pak šel v noci k fy. Saidl pro salám abychom se trochu posilnili. a hlídku nás zaváděl jeden desátník od vládního vojáka.

Dne 6. května bylo ustaveno řádné velení kterého se ujal major Záruba. Já jsem byl přidělen četaři Ant. Novákovi, který velel naší četě a rotě velel poručík Šmíd. Naše rota měla stanoviště a kryt naproti rozhlasu v Balbínově ul. u Kameníčků proti prof. Putnové, která to může potvrdit.

Odtud jsme chodili na stráž před hlavní vchod a k otvoru ve zdivu. Odtud jsme také útočili na němce jež byli ve škole na Smetance odkud nás stále ostřelovali.

Tam také velitel major Záruba padl.

Prohlašuji tímto, že uvedené se zakládá na pravdě a jsem vždy ochoten sdělit podrobnosti pokud by toho bylo třeba o všech dalších akcích kterých jsem se zúčastnil až do 12. května.

Ku příkladu jak jsme hnali civilní němce na roh rozhlasu, kde je vlastní soukmenovci zastřelili a pak celou noc leželi před rozhl.

Zúčastnil jsem se také odklizovacích prací po rozbití hlavního vchodu od bomby která tam byla shozena německým tryskovým letadlem přičemž bylo mnoho mrtvích, jejichž utržené části těl se ještě hýbali.

Jako svědčí o mé účasti na výše uvedeném, jmenuji:

četnického strážmistra Součka, rotného Jimranovského, četaře Hadrabu, Dra. Kalminzera, četaře Nováka a desátníka Hlaváčka.

Na základě uvedeného, žádám abych byl prověřen a vzat do stavu jako řádný člen " Bojovníku o rozhlas " , za což vyslovuji srdečný dík neb považuji uvedené členství za čest že jsem mohl bojovat pro Osvobození svého národa.

Josef P A Š E K , nar. 1.2.1904,
čís. odznaku 182.

Bytem: Praha II., Gorazdova ul. čp. 333/44n.

Josef Pašek

Niže podepsaní potvrzují vlastnoručněm
dpisem, že Josef Pásek narozený 1.2.1904
Strakonicech, zúčastnil se boje i obrany
v. proklosu v revolučních dnech od 5. do 12.
června 1945.

Antonín Vorech, Praha XVI, Dptuova 22/363.
Karel Vladimír Slavíček, Praha XVII - Kočim, Jironská ul. 737.

ověřen a vzat do stavu
ž vyslovují srdečný
sem mohl bojovat pro

r.1.2.1904,

B2.

prazdova ul.čp.333/44n.

Josef